

Võitlus režiimiga lapse nimel

See, et aastane tütreke Kaisa Nõukogude Liidu "paradiisist" läände putkanud perega peagi ühineb, tundus vanematele esimese hooaga loogiline. Peagi aga selgus, et last niisama lihtsalt kätte ei anta.

"Millegipärast ei osanud me seda karta," lausub Valdo Randpere. "Esitasime avalduse, et laps võiks meie juurde tulla. Peagi väideti, et avaldus pole kohale jõudnud. Uue, notari ja välisministeeriumi kaudu tehtud avalduse peale teatati, et last ei saa anda, kuna meil pole Rootsisis kindlat elu- ja töökohata. Humaansetel kaalutlustel ikkagi."

Nii algas kaks aastat väldanud võitlus. "Küsisime enda käest, kas jääme kaks korda aastas vaikselt avaldusi esitama või teeme palju kähra. Kaisa oli Eestis vanaema juures, kes ühel hetkel lihapoe müüja ametikohalt vallandati, kuigi see ei peaks kuidagi poliitiliselt ohtlik olema. Samuti läks minu vanematega. Arvan, et võimude plaan oli laps vanaemalt ära võtta ja kuhugi Nõukogude Liidu avarustesse lastekodusse saata. Saime aru, et kui jääme ootama, ei näe me oma last ehk enam kunagi," jutustab Randpere.

Kähra tegid lapsevanemad kogu jõuga. "Vihkasime Nõukogude okupatsiooni ega tahtnud enam põõsas istuda. Käisime mööda konverentse, esinesime väliseesti organisatsioonides, lubasime USA-l oma lugu nõukogude korra vastases propagandas kasu-

Pagendusaastad. Meeleavaldusel Los Angeleses koos väliseestlastega.

tada. Osalesime konverentsidel Ameerikas, Šveitsis, Kanadas ja Rootsisis, rääkisime lõputult, milline repressiivne süsteem Nõukogude Liidus valitses," loetleb Randpere. "Võtsime ühendust, kellega vähegi

oskasime. Palusime abi Astrid Lindgrenilt ja tagantjärele on selgunud, et ta tõepoolest kirjutas ka Nõukogude saadikule. Lõpuks hakkaks Leila iga päev Nõukogude saatkonna ees piketeerimas käima. Ma arvan, et nad lihtsalt väsisid meist. Oma kisa-käraga tegime me nende propagandale rohkem kahju, kui asi väärt oli. Selle üheks tõestuseks on Arnold Greeni kiri ENSV KGB ülemale. Selles nendib ta, et kuni me last kätte ei saa, seni on meil võimalus esineda läänes suurte poliitikutena, mida me tegelikult ei ole."

Ühel päeval tuligi telefonikõne Leila emalt, kes ütles, et Kaisa lastakse välja. Kolme päeva pärast tõi Rootsi konsul Dag Hartelius ta meie juurde.

Pisikese Kaisa loost, kes sai tagasi ema ja isa, on isemoodi Eesti lugu saanud: Eesti okupeerimisest ei teadnud ju suur osa rootslasi midagi, ka kooliprogrammidest oli see jupp ajalooost kustutatud. "Tänu Kaisa-loole said paljud teada, mis siin toimub," nendib Randpere.

Mees peab hetkeks hoogu ja tunnistab, et on kuulnud ka palju sapiseid kommentaare oma lahkumise kohta. "Aga kes tahab vigu leida, see neid alati leiab. Praegu on minu jaoks ainus mõõdupuu see, et Kaisa on rahul. Ta on saanud kaks kultuuri, mida armastada. Gümnaasiumi lõpetas Eestis, ülikooli Rootsisis. Usun, et temagi tulevik on siin," lausub ta.

T 24. aprill kell 19 Vanemuise kontserdimaja
K 25. aprill kell 19 Estonia kontserdisaal
N 26. aprill kell 19 Pärnu kontserdimaja

Barbra Streisandi armastatumaid laule esitavad

Gerli Padar, Hele Kõrve, Kelli Uustani, Nele-Liis Vaiksoo, Ott Lepland ja Uku Suviste

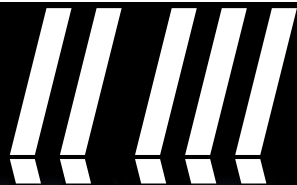
Eesti Noorte Sümfooniaorkester, dirigent Jüri-Ruut Kangur

Happy Birthday **Barbra!**

Kuldne klassika
Alina Pogostkina viiul
RO Estonia orkester
Dirigent **Arvo Volmer**

19. aprill Estonia kontserdisaal
koostöös Rahvusooperiga Estonia

hooaja peatoetaja

Eesti Kontsert

EIVØR ja Veski / Kalluste
Nordic Sounds 27.–30. aprill
koostöös festivaliga Jazzkaar

Hooaja lõppkontsert 10.–12. mai
Mendelssohn PAULUS

Jõhvi Balletifestival 17.–20. mai
Mihhailovski teater (Peterburi)